

Tárgy: Igényérvényesítés jogellenes módja, eljárási szabályok megsértése

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2020. F. 225/8.**
(2020. V. 320.)

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban **2021. február 9. napján** tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi fegyelmi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd **1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget** követett el, ezért **írásbeli megrovás** fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 30.000,- Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

Indokolás:

A bejelentő beadvánnyal fordult a Budapesti Ügyvédi Kamarához, amelyben az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi tevékenységéből eredő kötelelességszegését kifogásolta.

A bejelentés nyomán a vezető fegyelmi biztos az előzetes vizsgálati eljárást elrendelte. Az eljárás alá vont ügyvéd a felhívásra igazoló jelentést terjesztett elő, melyhez iratokat is csatolt.

A fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményező határozatot hozott.

A fegyelmi biztos határozatában kifejtett álláspontja szerint a bejelentés részben megalapozott az alábbiak szerint:

Az eljárás alá vont ügyvéd több peres ügyben is képviseli a bejelentő volt házastársát úgy Magyarországon, mind Németországban. A bejelentő és volt házastársa közötti eljárások a házasság felbontásán túl a közös kiskorú gyermekeik feletti szülői felügyeleti jog gyakorlásáról is szólnak, tekintettel pedig arra, hogy a peres felek házastársi közös lakása Németországban volt, a bejelentő volt házastársa pedig a gyermekekkel Magyarországra utazott, a felek között a gyermekek jogellenes külföldre vitele miatt is eljárás volt folyamatban.

Tény, hogy a gyermekek jogellenes külföldre vitele kapcsán a bíróság megállapította a bejelentő gyermekeinek jogellenes külföldre vitelét, amely határozatot a törvényszék jogerős végzésével helybenhagyott. A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartotta. Megállapította, hogy a gyermekek szokásos tartózkodási helyének Németország tekintendő, és hogy a kiskorú gyermekek Magyarországon történő visszatartása, illetve Németországból való elvitele jogellenesnek minősül.

Ezen megállapítással szemben az eljárás alá vont ügyvéd az általa a Sz. Járásbíróság és a Sz. Törvényszék határozatával szemben benyújtott felülvizsgálati kérelmében, valamint a H. Járásbíróság és a Sz. Törvényszék határozatával szemben benyújtott felülvizsgálati kérelmében is akként nyilatkozott, hogy a jogellenes elvitellel kapcsolatban folyamatban volt eljárásban a bíróság azt állapította meg, hogy a gyermekek szokásos tartózkodási helye Magyarországon van és ezért Magyarországon jogszerűen tartózkodnak.

A rendelkezésre álló adatok alapján a fegyelmi biztos álláspontja szerint alapos gyanú merült fel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üttv. 1. § (3) bekezdésének, az ÜESZ 2.2. és 2.5. pontjának, a Pp. 4. § (3) bekezdésének és a 5. § (1) bekezdésének rendelkezéseit, és ezzel 1 rb szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács elnöke az ügy tárgyaláson kívüli elbírálását kezdeményezte, melyről tájékoztatta az eljárás alá vont ügyvédet és a fegyelmi biztost.

A fegyelmi biztos végindítványt terjesztett elő.

Az eljárás alá vont ügyvéd észrevételeket terjesztett elő a végindítványra, és iratokat is csatolt. Kérte az eljárás megszüntetését.

A tényállás:

A bejelentő és volt házastársa között számos eljárás van, illetve volt folyamatban, mely eljárások a házasság felbontásán túl a három közös kiskorú ikergyermekek feletti szülői felügyeleti jog gyakorlásáról is szólnak, tekintettel arra, hogy a peres felek szokásos tartózkodási helye 2016. augusztus 15. napjától 2017. július 29. napjáig Németországban volt. A bejelentő volt házastársa ekkor a gyermekekkel a bejelentő előzetes értesítése nélkül Magyarországra utazott, ezért a felek között a gyermekek jogellenes külföldre vitele miatt eljárás indult, Németországban pedig 2017. július 31. napján indított a bejelentő szülői felügyelet rendezése és házasság felbontása iránti eljárást.

Tény, hogy a gyermekek jogellenes külföldre vitele kapcsán a bíróság határozatában a bejelentőnek a gyermekek Németországba történő visszavételére irányuló kereseti kérelmét elutasította, ugyanakkor végzésének indokolásában megállapította a bejelentő gyermekeinek jogellenes külföldre vitelét, valamint azt, hogy a gyermekek szokásos tartózkodási helye Németországban volt. A bíróság álláspontja szerint – a jogellenes külföldre vitel megvalósításának ellenére – a Hágai Egyezmény 13. cikkének b.) pontja alapján a jelen esetben kivételesen és különösen indokolt eset (az egyik ikergyermek speciális gondoskodást igénylő betegsége) áll fenn, amely alapján a bíróság ezen az alapon elutasította a bejelentő visszavétel iránti kérelmét. A határozatot a törvényszék jogerős végzésével helybenhagyta, a Kúria pedig a jogerős végzést hatályában fenntartotta.

A felek között a jogvita a fentiekén túlmenően a későbbiekben a házasság felbontásának és a szülői felügyeleti jog gyakorlásának kérdésében kiterjed joghatósági kérdésekre is, így a bejelentő a németországi bíróságok joghatóságát állítja, míg a bejelentő volt házastársa a magyarországi bíróságok joghatóságát kívánta megállapíttatni.

Az eljárás alá vont ügyvédet a bejelentő házastársa bízta meg a Németországban folyamatban volt házasság felbontása tárgyában hozott végzés elleni fellebbezés előterjesztésével és a perbeli képviselőt ellátásával. A fellebbezés nyomán eljáró bíróság eljárásában hozott határozatával megállapította, hogy a német bíróságok az illetékesek a házasság felbontása iránti eljárásban a 2201/2003. (XI. 27.) EK rendelet 3. cikk (1) bekezdés a.) pontja alapján, mivel a felek utolsó közös lakóhelye Németországban volt. Ugyanezen bíróság az I. fokú bíróság határozatát megsemmisítette és az ügyet az elsőfokú bírósághoz visszautalta, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság súlyos eljárási jogszabálysértést követett el azzal, hogy a bejelentő feleségét személyesen, akár jogsegély alkalmazása útján nem hallgatta meg.

A bejelentő felesége 2019. július 1-jén bízta meg az eljárás alá vont ügyvédet az általa a szülői felügyelet tárgyában indított perben a H. Járásbíróság és a Sz. Törvényszék határozatával, valamint a szintén az általa házasság felbontása tárgyában indított perben a Sz. Járásbíróság és a Sz. Törvényszék határozatával szembeni felülvizsgálati eljárásban való képviselőre.

Az eljárás alá vont ügyvéd a Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelmekben akként nyilatkozott a gyermekek jogellenes elvitelével kapcsolatban, hogy: „bíróság által a „Gyermekek Jogellenes Külföldre Vitelének Polgári Jogi Vonatkozásairól” szóló, Hágában 1980. október 25-én kelt egyezmény (kihirdetve az 1986. évi 14. tvr.) alapján elsőfokon majd a törvényszék által másodfokon lefolytatott eljárásban hozott jogerős ítélet szerint **„a gyermekek szokásos tartózkodási helye Magyarországon van, így 2017. július 19. óta Magyarországon jogszerűen tartózkodnak.”**”

A felülvizsgálati kérelmek alapján eljáró Kúria végzésében rögzíti és megállapítja, hogy tévesen és iratellenesen állítja a felperes, hogy a Hági Egyezmény alapján lefolytatott eljárásban az eljáró bíróságok a gyermekek szokásos tartózkodási helyeként Magyarországot állapították volna meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd a németországi bíróság előtt is ugyanezt az állítást fogalmazza meg a gyermekek szokásos tartózkodási helye vonatkozásában, illetve a magyarországi tartózkodási hely jogszerűségére vonatkozóan.

Az eljáró ügyvédnek a felülvizsgálati eljárásban való képviselőre kötött megbízási szerződését a felek megegyezéssel azonnali hatállyal megszüntették és egymással elszámoltak.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd arra hivatkozott, hogy mindenben ügyfele érdekei és utasításai szerint járt el, ezért fegyelmi vétséget nem követett el.

Az eljárás alá vont ügyvéd beadványában előadta, hogy fel sem merült benne a Kúria félrevezetésének szándéka, továbbá rosszhiszemű pervitelt sem valósított meg. Mindvégig ügyfele tájékoztatásának és utasításainak megfelelően járt el, valótlan tény, adatot nem közölt. Kérte ügye méltányos elbírálását, figyelemmel arra, hogy 7 éves ügyvédi tevékenysége alatt még nem indult vele szemben fegyelmi eljárás. Kérte továbbá az eljárás megszüntetését, mivel álláspontja szerint a bejelentés megalapozatlan, célja csupán ügyfele zaklatása és bizonyítékok generálása további eljárások megindításához. Kérte személyes meghallgatásának elrendelését, amennyiben arra a tényállás tisztázásához szükség lenne.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos kifejtette, hogy a rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 1 rb szándékos fegyelmi vétséget követett el. Indítványozta, hogy a Fegyelmi Tanács az Üttv. 108. § b) pontja szerint pénzbírság fegyelmi büntetést szabjon ki, melynek mértékét 100.000 Ft összegben indítványozta megállapítani, valamint marasztalja az eljárás során felmerült költségek vonatkozásában.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa részben alapos.

Az Üttv. 127. § (1) bekezdése értelmében: Egyszerű megítélésű ügyben a Fegyelmi Tanács a határozatát tárgyalás tartása nélkül hozza meg.

A FESZ 22.1. pontja értelmében: A fegyelmi ügy tárgyalás tartása nélküli elbírálása indokolt, ha a fegyelmi vétség egyértelmű, a rendelkezésre álló adatokból további bizonyítás felvétele nélkül megállapítható a fegyelmi felelősség.

Az Üttv. 107. § Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

- a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteleességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy
- b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

Jelen eljárásban a Fegyelmi Tanácsnak azt kellett elbírálnia, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette-e jogszabályi és etikai előírást, és ezzel megvalósított-e az Üttv. 107. § a) pontjában megfogalmazottakat kimerítő magatartást.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia.

Az Üttv. 28. § (3) bekezdése értelmében a megbízási szerződés alapján a megbízott jogosult és kötelezett minden olyan cselekmény elvégzésére, amely a rábízott ügy szabályszerű ellátásával jár.

Az Üttv. 39. § (4) bekezdése szerint a jogi képviselő ellátása során az ügyvéd köteles megtagadni az ügyfél utasításának végrehajtását, ha az jogszabályba ütközik vagy jogszabály megkerülésére irányul.

Az Üttv. 39. § (5) bekezdése szerint, ha az ügyfél utasítása az ügyfél érdekeire nézve célszerűtlen, annak végrehajtása előtt az ügyvéd az ügyfél figyelmét erre a körülményre köteles felhívni.

Az Ügyvédi Etikai Szabályzat 2.2. pont szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója a rábízott ügyet a tényállást ismerve, jogilag felkészülten, elsősorban az ügyfél tényelőadásainak szem előtt tartásával látja el.

Az Ügyvédi Etikai Szabályzat 2.5. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója betartja a közhatalmi eljárások rendjét és tiszteletben tartja a közhatalmi szervek méltóságát.

A Pp. 3. § (3) bekezdése előírja, hogy a felek tényállításaikat és egyéb, tényekre vonatkozó nyilatkozataikat a valóságnak megfelelően kötelesek előadni.

A Pp. 5. § (1) bekezdése szerint, hogy a felek és más perbeli személyek eljárási jogaik gyakorlása és kötelezettségeik teljesítése során jóhiszeműen kötelesek eljárni.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a jelen ügy egyszerű megítélésű, mivel a fegyelmi vétség egyértelmű, a rendelkezésre álló adatokból további bizonyítás felvétele nélkül megállapítható a fegyelmi felelősség. Ezen okból a Fegyelmi Tanács nem tartotta szükségesnek tárgyalás tartását, mivel a tényállás tisztázáshoz nem volt szükség egyéb irat, nyilatkozat, köztük az eljárás alá vont ügyvéd személyes meghallgatásának elrendelésére sem.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az ügyvédi megbízás létrejöttkor az eljárás alá vont ügyvédnek tájékoztatnia kell az ügyfelét, ha olyan utasítást ad, amely célszerűtlen, vagy jogszabályba ütköző. A felek által kötött megbízási szerződés szerint az eljárás alá vont ügyvéd a megbízást legjobb tudása, kellő körültekintés és gondosság mellett látja el a szakma szabályai és a jogszabályok keretein belül. Az eljárás alá vont ügyvéd felel azon irat, dokumentum jogi szempontból való megfeleléséért, amely a megbízási szerződéssel összefüggésben van és az ügy kedvező elbírálása, vagy végkifejlete szempontjából lényeges.

A Fegyelmi Tanács a fentiek alapján nem tudta elfogadni az eljárás alá vont ügyvéd azon védekezését, mely szerint mindenkor az ügyfele által a részére bocsátott információkból, tényadatokból dolgozott, beadványait is ezen alapról szövegezte.

Amennyiben ez megfelel a valóságnak, akkor az eljárás alá vont ügyvéd vagy nem rendelkezett az általa hivatkozott végzésekkel és csupán ügyfele nyilatkozatára hagyatkozott; vagy pedig nem olvasta el kellő alaposan a végzések tartalmát, hiszen amennyiben ez megtörtént volna, akkor nem teszi meg a bejelentésben hivatkozott iratellenes kijelentést.

Bármelyik eset valósult meg, az eljárás alá vont ügyvéd nem járt el körültekintően és kellő alaposan, ezzel megsértette az Üttv. és az ÜESZ fenti rendelkezéseit.

A fentiek alapján az eljárás alá vont ügyvéd magatartását az sem mentesíti, ha ügyfele előzetesen a beadványt áttekintette és jóváhagyta, mivel a beadvány jogi szempontból való megfeleléséért az eljáró ügyvéd tartozik felelősséggel. Amennyiben az ügyfél iratellenes tényállást kíván a beadványba foglalni, akkor lehetőség van az ügyfél kioktatására és végső soron a megbízás felmondására is. A jelen esetben azonban semmi nem utal ezen körülmény felmerülésére.

A Fegyelmi Tanács kétségtelen tényként állapította meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a jogerős bírósági határozatokban foglaltakkal teljesen ellentétes, iratellenes nyilatkozatot tett, mely szerint a „jogerős ítélet szerint a bíróság azt állapította meg, hogy a a gyermekek szokásos tartózkodási helye Magyarországon van, így 2017. július 19. óta Magyarországon jogszerűen tartózkodnak.”, és ezzel megsértette az Üttv. és az ÜESZ, valamint a Pp. fent hivatkozott rendelkezéseit.

A Fegyelmi Tanács nem tudta elfogadni az eljárás alá vont ügyvéd azon védekezését, mely szerint a beadványban a felülvizsgálati kérelem/kérelmek benyújtásakor fennálló állapotot kívánta hangsúlyozni, mivel a beadvány megfogalmazása egyértelműen a bíróság olyan végzéseire hivatkozott, amelyek több évvel ezen időpont előtt keletkeztek. Az a körülmény, hogy időközben a kiskorú gyermekek szokásos tartózkodási helye az időmúlás következtében Magyarország lett, nem írja felül a korábban meghozott jogerős határozatok tartalmát és azt a tényt, hogy a bejelentő gyermekeit a bejelentő házastársa jogellenesen hozta Magyarországra, és hogy a gyermekek szokásos tartózkodási helye az elhozatal időpontjában Németországban volt.

Nem fogadta el a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd azon védekezését sem, mely szerint a fenti határozatok úgy fogalmazzák, hogy „a gyermekek szokásos tartózkodási helye Németországban volt”, ezáltal egy elmúlt tényt deklarálnak, így a két évvel későbbi állapotra vonatkozó következtetés a gyermekek jogszerű tartózkodása folytán nem lehet iratellenes. A Fegyelmi Tanács megjegyzi, hogy a felülvizsgálati kérelemben nem a fentieket fejtette ki az eljárás alá vont ügyvéd, hanem tényként azt állította, hogy „jogerős ítélet szerint a bíróság azt állapította meg, hogy a gyermekek szokásos tartózkodási helye Magyarországon van”. A felülvizsgálati kérelemben foglalt ezen megállapítás pedig iratellenes.

A Fegyelmi Tanács nem vizsgálhatta az eljárás alá vont ügyvédnek azon hivatkozásait, mely szerint a bejelentés csupán bizonyítékok generálása a folyamatban lévő eljárásokhoz, további eljárások megindításához, illetve hogy a bejelentő meg akarta akadályozni a gyermekek részére TB kártya kiállítását, illetve megkísérelte a lakcímkártya visszavonását stb., mivel ezek vizsgálatára nincsen hatásköre.

A Fegyelmi Tanács a határozat meghozatala során a bizonyítási eljárás alapján megállapított tényállásból indult ki. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a tényállásból egyértelműen megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem tett eleget jogszabályi előírások alapján fennálló kötelezettségének, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során a fegyelmi biztos álláspontjával nem értett egyet és az Üttv. 108. § a.) pontjában írt írásbeli megrovás fegyelmi büntetést alkalmazta, mivel álláspontja szerint az elkövetett fegyelmi vétség nem olyan mértékű, hogy az súlyosabb büntetés, azaz pénzbírság kiszabását vonná maga után.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a legenyhébb büntetés alkalmazása összhangban van az elkövetett vétség súlyával és kellő visszatartó erőként szolgálhat a jövőre nézve az eljárás alá vont ügyvéd számára.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során enyhítő és súlyosító körülményt nem talált.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése, a FESZ 40. 2. b) pontja alapján a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére kötelezte.

A Fegyelmi Tanács határozata elleni jogorvoslatot az Üttv. 127. § (3) bekezdése teszi lehetővé.

A Fegyelmi Tanács határozata 2021. március 30. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2020. F. 225.)